

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Изх. №

PRB 20

гр. София2024 г.

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ
НА КОЛЕГИИТЕ
ВЪВ ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

И С К А Н Е

ОТ

БОРИСЛАВ САРАФОВ –И. Ф. ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА РБ

ОТНОСНО: Приемане на тълкувателно решение по въпроса:

„Характерът на задължението по чл. 128, т.2 от Кодекса на труда, изключва ли административно наказателната отговорност на работодателя по реда на чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда?“

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

В съдебните актове на административните съдилища съществува противоречива съдебна практика при решаване на трудово-правни спорове с предмет наказателни постановления, издадени от контролен орган към „Инспекцията по труда“ за нарушаване на трудовото законодателство по чл. 128 КТ. Очертават се две становища:

В едното становище се приема, че съгласно чл.128, т. 2 КТ задължението на работодателя не е с публичен характер и за неизпълнението му не може да бъде наложена имуществена санкция по чл. 414, ал. 1 КТ.

В глава шеста от КТ /чл.124-135/ са регламентирани общите и основните задължения на страните по индивидуалното трудово правоотношение, които са доразвити и конкретизирани в следващите глави на КТ по всеки отделен въпрос, касаещ работно време, здравословни и безопасни условия на труд, трудово възнаграждение, трудова дисциплина, имуществена отговорност,

професионална квалификация. Като основно задължение на работодателя е предвидено заплащане на трудово възнаграждение на работника или служителя за извършената работа. Според доктрината тази норма има предимно въвеждащо и тълкувателно значение.

Нарушението на нормата на чл. 128 КТ не касае конкретно правило от реда, установен в държавното управление за осъществяване на обществените функции по правното регулиране на трудовите правоотношения, което би могло да бъде нарушено с определено действие или бездействие, поради което задължението на работодателя не е с публичен характер и за неизпълнението му не може да бъде наложена имуществена санкция по чл. 414, ал. 1 КТ. Застъпва се виждането, че единствено неизпълнение на задължението по чл. 245, ал. 1 КТ би могло да се санкционира по чл. 414, ал. 1 КТ, тъй като представлява задължение от публичен ред – установена с императивна правна норма държавна намеса в регулирането на трудовите правоотношения, тъй като чл. 245, ал. 1 КТ предвижда гарантирано изплащане на трудовото възнаграждение на работника или служителя в размер на 60 на сто от brutното му такова, но не по-малко от минималната работна заплата за страната.

Счита се, че ако се приеме обратното /че с всяко неплащане или частично плащане на трудово възнаграждение работодателят нарушава чл. 128 от КТ/, на практика работодателят ще може да бъде административно-наказателно преследван както по чл. 245, ал. 1 от КТ, така и по чл. 128 от КТ и по чл. 124 от КТ, което е недопустимо, предвид еднаквия обект на защитеното обществено отношение.

В този смисъл са следните съдебни актове:

1. Решение № 964 /19.03.2024 г. по КАНД № 33/2024г. на АдмС - Ст. Загора
2. Решение № 465/20.12.2019г. по КАНД № 452/2019г. на АдмС-Ст. Загора
3. Решение № 25/ 08.02.2021г. по АНД № 414/2020г. на АдмС-Ст. Загора
4. Решение № 120/12.06.2020г. по КАНД № 100/2020 г. на АдмС - Стара Загора
5. Решение № 79/13.04.2020г. по КАНД № 39/2020 г. на АдмС - Стара Загора
6. Решение № 121/12.06.2020г. по КАНД № 106/2020г. на АдмС - Стара Загора
7. Решение 107/19.03.2015г. по КАНД № 3/2015г. на АдмС - Стара Загора
8. Решение № 346/11.11.2020г. по КАНД дело № 302/2020г. на АдмС-Ст. Загора
9. Решение № 147/3.06.2020г. по КАНД № 89/2020г. на АдмС - Стара Загора
10. Решение № 105/14.04.2020г. по КАНД № 48/2020г. на АдмС - Стара Загора
11. Решение № 66/5.03.2015г. по к. а. н. д. № 23/2015г. на АдмС - Стара Загора

Според другото становище, неизпълнението на нормативно установеното задължение по чл. 128 КТ подлежи на административно-наказателно санкциониране по чл. 414 КТ.

Материалната норма на чл. 128, т. 2 от КТ с императив нормира договорните отношения в частта на изплащане на трудовото възнаграждение-разписва задължение за работодателя да изплаща трудовите възнаграждения в установените срокове.

Поставянето на задължение за това поведение е част от установения ред на държавно управление и обуславя публично-правен, а не гражданско-правен характер на тази норма.

Съгласно легалната дефиниция по чл.6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Типична особеност на административното нарушение е неговата насоченост против реда, установен в държавното управление, изразено чрез виновно неизпълнение или лошо изпълнение на едно задължение.

Нормата на чл. 414, ал. 1 КТ предвижда административно наказателна отговорност за работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство, поради което нарушението на чл. 128 КТ подлежи на административно-наказателно санкциониране.

В този смисъл са следните актове:

- 1.Решение № 1293/25.03.2024г. по АНД № 118/2024г. на Адм.съд-Хасково
- 2.Решение №28/24.03.2023г. по АНД № 27/2023г. на Адм.съд-Габрово
- 3.Решение № 99/02.03.2023г. по АНД № 960/2022г. на Адм.съд-Плевен
- 4.Решение № 1417/04.11.2022г. по АНД № 1777/2022г. на Адм.съд-Варна
- 5.Решение 172/07.10.2022г. по АНД № 160/2022г. на Перник
- 6.Решение № 3831 от 9.06.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 1578/2022 г.
- 7.Решение № 2421/13.04.2022г. по АНД № 856/2022г. на АдС-София-град
- 8.Решение № 471/12.04.2022г. по АНД № 1107/2021г. на АдС-Варна
- 9.Решение № 354/15.03.2022г. по АНД № 77/2022г. на АдС-Бургас
- 10.Решение № 290/10.03.2022г. по АНД № 1199/2021г. на АдС-Варна
- 11.Решение № 23/03.01.2018 по АНД № 10907/2017 на АдС-София град
- 12.Решение № 619 от 26.03.2024 г. по КАНД № 56/2024 г. на АдмС – Враца
- 13.Решение № 795/11.02.2020 г. по АНД № 8141/2019 г. на АдмС – София
- 14.Решение № 56/20.08.2020г. по АНД № 53/2020г. на АдмС-Силистра
- 15.Решение № 1924/26.02.2024г. по АНД № 2789/2023г. на АдС-Варна
- 16.Решение № 87/09.03.2018г. по АНД № 20/2018г. на АдС-Враца
- 17.Решение № 276/15.01.2021г. по АНД № 9493/2020г. на АдС-София-град
- 18.Решение №163/01.08.2022 по АНД № 164/2022г. на АдС-Сливен
- 19.Решение №99/14.11.2017г. по АНД № 95/2017г. на АдС-Силистра
- 20.Решение № 184/20.04.2016г. по АНД № 112/2016г. на АдС-Пазарджик
- 21.Решение № 1346/11.07.2023г. по АНД № 1065/2023г. на АдС-Пловдив
- 22.Решение № 8/03.01.2014г. по АНД № 2189/2013г. на АдС-Бургас
- 23.Решение № 156/05.11.2018г. по АНД №130/2018г. на АдС-Кърджали
- 24.Решение № 839/24.06.2022 г. по КАНД № 773/2022 г. на АдмС – Бургас
- 25.Решение № 281/7.10.2020 г. по к. а. н. д. № 298/2020 г. на АдмС - Добрич
- 26.Решение № 568/28.02.2020 г. по ВНАХД № 724/2019 г. на АдмС – Благ
- 27.Решение №64 от 27.03.2012 г. на АдмС-Разград по КАНД № 33/2012 г.
- 28.Решение №325/1.10.2012 г. по КАНД № 279/2012 г. на АдмС – Ст.Загора

- 29.Решение № 422/20.06.2018 г. по КАНД № 431/2018 г. на АдмС – Плевен
30.Решение № 264/21.11.2018 г. по КАНД № 245/2018 г. на АдмС – Шумен
31.Решение № 67/14.03.2019 г. по к. а. н. д. № 65/2019 г. на АдмС – Ловеч
32.Решение № 56/ 20.08.2020 г. по КАНД № 53/2020 г. на АдмС - Силистра

От изложеното се налага извод, че е формирана противоречива съдебна практика на административните съдилища относно прилагането на санкциониращата норма по чл. 414 КТ при нарушение по чл. 128 КТ.

Тази противоречива съдебна практика налага приемането на тълкувателно решение от Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд.

Поради изложеното и на основание чл. 125 от Закона за съдебната власт правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на колегиите във ВАС да приеме тълкувателно решение по следния въпрос:

„Характерът на задължението по чл. 128, т.2 от Кодекса на труда, изключва ли административно наказателната отговорност на работодателя по реда на чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда?“

И.Ф. ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

БОРИСЛАВ САРАЧОВ